

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ равности.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ 1/2 страници 40 стот. а за такъвъ въ 1/3 с. 30

Писма за абонamenti и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФІЯ. вторникъ 5 октомврий 1882.

БРОЙ 114.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграмми

Видинъ, 1 октомврий 1882 год.

До Негово Височество Князь Александръ I.

Благодаря отъ всичкото Си сърдце за Твоитѣ привѣтствия за добръ дощълъ.

Азъ съмъ дълбоко трогнатъ отъ грациозното посрѣщане, което си ми приготвилъ и на което се присъединява Твоятъ народъ. Честитъ съмъ, за гдѣто мож да му изразя всичкото сърдечно приятелство, което Ни свързва и симпатията, отъ която съмъ въодушевенъ за Него.

Добро видѣние до утрѣ по пладнѣ.

Миланъ.

Руссе, 3 октомврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Тая заранъ часътъ на 9 Негово Величество Миланъ I и Негово Височество, съпроводени отъ свѣтли свити и конвоя на Негово Височество, отидоха въ лагера, гдѣто находящитѣ се тамо войски, слѣдъ като дефилираха предъ Високий гостъ, извършиха отлични маневри.

Управитель: Анневъ.

Руссе, 3 октомврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Снощи слѣдъ расходката, която Негово Величество Миланъ I и Негово Височество направихъ въ градината на Негово Високопреосвященство Митрополита Григория, въ Двореца се даде обѣдъ отъ Негово Височество въ честь на Високий гостъ, на който участвахъ, освѣнъ Министритѣ, всички висши чиновници отъ военното и гражданското вѣдомство. Слѣдъ това часътъ по осъмъ имаше заря съ церемония отъ всички военни музики и часътъ по деветъ театрално представление, отъ една френска нарочно за Високий гостъ пристигнала група. Княжеската улица и булеварда, презъ кждѣто минахъ Негово Величество и Негово Височество да отиджтъ въ театрътъ, бѣхъ тѣй препълнени отъ граждани и гражданки, щото едва бѣ възможно да се минува. Високий гостъ и Негово Височество бидохъ посрѣщнжти на всждѣ съ френетически ура.

Управитель: Анневъ.

Руссе, 4 октомврий 1882 г.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Вчера средъ маневритѣ въ соборний Лагеръ имаше закуска, предложена отъ офицеритѣ на която участвахъ освѣнъ Високий гостъ и Негово Височество, Министритѣ и други; а вечерята имаше театрално представление, на което благоволихъ да присѣтствувать Негово Величество

Миланъ I и Негово Височество, всички Министри, много офицери и други; градътъ бѣше освѣтленъ.

Управитель: Анневъ.

Руссе, 4 октомврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Днесъ часътъ по осемъ Негово Величество Миланъ I и Негово Височество съпроводжани отъ Министритѣ Каульбарса и Соболевъ и Свититѣ отидохъ съ особенъ тренъ на Ветово, гдѣто ги очакваше грамадно число селяни отъ Ветово и околнитѣ села; слѣдъ като Ветовский кметъ поднесе солъ и хлѣбъ на Високий гостъ, заминахъ по линията къмъ черний Ломъ на лѣво, и на 12 часа направихъ завтракъ въ нарочно приготвенния отъ Руссенский и Балбунарский началници павильонъ, надъ една прѣкрасна долина къмъ Лома. Слѣдъ завтрака се предприе втора облава и часътъ на три тржгнахъ съ същій тренъ за тукъ. Високий гостъ и Негово Височество останахъ особенно задоволени отъ тазъ расходка. Тая вечеръ, часътъ по 7 има гала обѣдъ, предложенъ отъ градътъ въ честь на Високий гостъ а часътъ на 9 балъ.

Управитель: Анневъ.

Руссе, 5 октомврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Снощи на обѣда, предложенъ отъ градътъ въ честь на Високия Гостъ, градския кметъ Симеоновъ напи здравица като каза: Ваше Величество! Тѣснитѣ по кръвъ и вѣра свърски на Сърбский и Българский народъ взаимната любовь на тѣхнитѣ Августѣйши и доблѣстни господари и душевното въсхищение на моитѣ съграждане, въсхищение, което преобладава всинца ни отъ посѣщението, направено отъ Ваше Величество на възлюбления Нашъ Господаръ въ нашия градъ Руссе, даватъ ми дързость въ името на Руссенскитѣ граждане да попрося най-покорно отъ Ваше Величество позволение за да предложа здравица за Ваше Величество и за Августейшиятъ Вашъ Домъ! Да живѣй Негово Величество и Августѣйшиятъ Неговъ Домъ! Слѣдъ това послѣдваха френетически урра! Негово Величество въ отговоръ на здравицата отъ кмета произнесе една такъва рѣчь, която трогна тѣй глубоко сърдцата на всички присѣтствующи, щото на мнозина протекоха сълзи отъ въсхищение. Негово Величество, който и тоя пѣтъ документира своятъ чрезвичаенъ ораторски духъ, очърта прекрасно миналото и настоящето на двата съплѣмenni народи, оказа на братскитѣ по вѣра и кръвъ свърски и на приятното въспоминание за братскитѣ приемъ въ градътъ Руссе, което остава за винаги напечатено въ сърдцето му.

Слѣдъ това Негово Величество и Негово Височество помѣжду френетическитѣ ура и да живѣе жарко се прѣгрѣщяха и поцѣлюваха нѣколко пѣти.

Управитель: Анневъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

No. 648.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 септ. 1882 год. подъ No. 2457 и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се пренесжтъ въ расположение на Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията за доискарвание зданието на Софийската классическа гимназия тридесетъ и петъ хиляди лева отъ текущия бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщението, именно двадесетъ и петъ хиляди лева отъ § 26 ст. I и десетъ хиляди лева отъ § 29 ст. 2.

II. Съ изпълнението на настоящий указъ натоварва се Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщението.

Издаденъ въ г. Руссе на 19 септемврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщението: Теохаровъ.

УКАЗЪ

No. 656.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 септемврий 1882 год. подъ No. 2465,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Премѣства се назначений съ указа ни отъ 2 септемврий подъ No. 589 учитель-суплентъ при Ломската реална гимназия Теодоръ Иончовъ, като свѣрхщатенъ учителъ въ Шумненското педагогическо училище съ годишна заплата три хиляди лева.

II. Стѣжванието му на служба въ послѣдното училище да се счита отъ 1 текущия септемврий, деня на първото му назначение.

III. Съ изпълнението на настоящий указъ се натоварва Нашътъ Министръ на Народното просвѣщението.

Издаденъ въ г. Руссе на 20 септемврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщението: Теохаровъ.

УКАЗЪ

No. 659.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 септемврий 1882 год. подъ No. 2568,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Премѣства се отъ 15 т. септемврий досегашний Видинский окръженъ училищенъ инспекторъ Д. Коцовъ на вакантната длъжностъ инспекторъ въ Ломския учебенъ окръгъ.

II. Назначава се отъ сѣщия денъ Недю Жековъ за инспекторъ на Видинский учебенъ окръгъ.

III. Съ изпълнението на настоящий указъ натоварва се Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщението.

Издаденъ въ г. Руссе на 26 септемврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщението: Теохаровъ.

УКАЗЪ

No. 670.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ докладътъ му отъ 20 септемврий 1882 год. подъ No. 2484,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Назначава се отъ 15 септемврий т. г. досегашний Търновски окръженъ инспекторъ Никола Бендеровъ за директоръ на дѣвическата гимназия въ Търново съ предвидена за послѣдната длъжностъ заплата.

II. Съ изпълнението на настоящий указъ натоварва се Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщението.

Издаденъ въ г. Руссе на 23 септемврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщението: Теохаровъ.

УКАЗЪ

No. 678.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 августъ 1882 гбд. подъ No. 2522,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Назначава се отъ 20 августъ т. год. приврѣмений чиновникъ при статистическото бюро Никола Братковъ за допълнителенъ подначалникъ при сѣщото бюро съ годишна заплата, предвидена въ бюджета за тая длъжностъ.

II. Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщението се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ г. Руссе 25 септемврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщението: Теохаровъ.

УКАЗЪ

No. 679.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщението, представено намъ съ докладътъ му отъ 1 септемврий 1882 год. подъ No. 2523,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Назначава се отъ 1 текущия септемврий секционний секретаръ при Държавний Съвѣтъ Петъръ Генчевъ

за главенъ секретаръ при Министерството на Народното Просвѣщение.

II. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Руссе на 25 септемврий 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

Съ указъ подъ No. 655, отъ 20 септемврий т. г. отчислява се стъ 1 септемврий т. год. П. А. Черневъ отъ длъжността второкласенъ учителъ при Силистренското трикласно училище, владѣствие своеволното напушание училището.

Съ указъ подъ No. 657, отъ съща дата, назначава се отъ 1 тек. септемврий Стефанъ Ватьовъ за свърхщатенъ учителъ при Габровската реална гимназия съ годишна заплата три хиляди лева.

Съ указъ подъ No. 658, отъ съща дата, назначава се отъ 1 тек. септемврий Поликсения Недѣлкова за свърхщатна учителка въ Софийската дѣвическа семинария съ годишна заплата три хиляди лева.

Съ указъ подъ No. 669, отъ 23 септемврий, т. г. отчислява се отъ 1 септемврий т. год. Савва Илиевъ отъ длъжността първокласенъ учителъ при Габровската реална гимназия съгласно съ неговата просба.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 676.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

Споредъ доклада на Нашътъ Министръ на Правосъдието отъ 13 септемврий 1882 год. подъ No. 137,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ :

I. Да отчислимъ Орханийскій мировий сѣдия Павла Пенчова, по неспособностъ и недоброевѣстно изпълнение служебнитъ си обязанностъ.

II. Да назначимъ за Орханийскій мировий сѣдия вмѣсто Пенчова, бившій Берковскій мировий сѣдия Алексия Симеонова.

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Руссе на 25 септемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 685.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 23 септемврий 1882 подъ No. 22623,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Руссенскій оцѣнителъ Т. Алтъновъ да се назначи за контролеръ при Министерството на Финанситѣ, вмѣсто Юрдана Тропчиева, който се назначава на друга длъжностъ.

II. Ломскій оцѣнителъ Р. Райковичъ да се премѣсти на същата длъжностъ въ Руссе, а вмѣсто него да се на-

значи въ Ломъ помощникъ оцѣнителя при Варненската митница Костовичъ.

III. Секретаря на Кюстендилската митница, Калипетровски и секретаря на Вакарелската митница Д. Натовъ, да се премѣстятъ единъ на мѣсто на други.

IV. Заплатитѣ на горнитѣ лица да се непрекъсватъ. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ г. Руссе 27 септемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Общитѣ Сгради.

П Р И К А З Ъ

№ 10.

Назначаватъ се: Карлъ Трънка за Руссенскій участковъ инженеръ, Петко Поповъ за Свищовскій участковъ инженеръ.

Назначението на тия лица да се счита отъ 1-й текущій септемврий.

София, 27 септемврий 1882 година.

Управляющій Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вълковичъ.

По Военното Вѣдомство.

Негово Височество въ г. Руссе на 17 септемврий 1882 година изволи да издаде слѣдующий.

П Р И К А З Ъ

№ 109.

Уволнява се въ отпускъ възгъ отъ границата: Отъ Самоковската No. 4 дружина капитанъ Свѣтлюха на два мѣсеца; Отъ Софийското артилерийско отдѣление капитанъ Фростъ на два мѣсеца;

Отъ Провадийската No. 16 дружина поручикъ Орановскій на единъ мѣсець;

Отъ конния полкъ поручикъ Лундъ на единъ мѣсець.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. Руссе на 20 септемврий 1882 год. изволи да издаде слѣдующий.

П Р И К А З Ъ

№ 110

Опредѣлява се на служба: уволениятъ отъ Императорската Русска служба отъ Генералния Штабъ подполковникъ Редигеръ, като се назначи товарищъ на Военния Министръ отъ 1-й септемврий тѣзи година.

Уволнява се въ отпускъ възгъ отъ границата: отъ Софийската No. 1 на Негово Височество дружина подпоручикъ Пачевъ на единъ мѣсець.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. Руссе на 20 септемврий 1882 год. изволи да издаде слѣдующий.

П Р И К А З Ъ

№ 111.

Произвеждатъ се въ подпоручици, които сѣ свършили Императорскитѣ Русски юнкерски училища, като се зачислятъ въ частитѣ на войската, съ старшинство отъ 30 августъ 1882 година;

Отъ Одеското юнкерско пѣхотно училище,

Подпоручицитѣ: Дмитрий Петровъ, Александръ Стояновъ въ Софийската No. 1 на Негово Височество дружина.

Ганчо Райковъ — въ Кюстендилската No. 2 дружина, Иванъ Сарандовъ — въ Самоковската No. 4 др., Петко Клисуровъ — въ Плевенската No. 6 др., Стефанъ Джиджиевъ въ Орханйската No. 11 др., Михаилъ Петровъ — въ Ловчанската No. 13 др., Марко Марковъ — въ Севлиевската No. 14 др., Николай Аврамовъ — въ Свищовската No. 15 др., Георгий Табаковъ — въ Провадийската No. 16 др., Пенчо Мѣдникаровъ — въ Търновската No. 17 др., Атанасъ Поповъ въ Руссенската No. 23.

Отъ Киевското юнкерско пѣхотно училище,

Подпрапорщичитѣ: Станиславъ Голиминовъ и Георгий Почевъ — въ Берковската No. 9 дружина.

Отъ Елисаветградското кавалерийско юнкерско училище.

Естандартъ юнкеритѣ: Стоянъ Данаиловъ и Димитаръ Ковлиевъ — въ конния полкъ.

Превеждатъ се: Отъ Радомирската No. 3 дружина капитанъ Фростъ — въ Севлиевската No. 14 дружина;

Отъ Тетевенската No. 5 дружина капитанъ Подфилипский въ Радомирската No. 3 дружина.

За полза на службата: Отъ артилерийския полкъ поручикъ Карабаровъ въ Осадната артилерийската рота, поручикъ Захариевъ — въ 9-ти сантиметровата далнобойна батарея.

Уволняватъ се въ отпускъ възгъ отъ границата: Отъ Врачанската No. 8 дружина поручикъ Паковъ на единъ мѣсець.

Отъ конния полкъ: подпоручици Милушевъ, Радуловъ, Поповъ (Тодоръ), Човдаровъ, Киойбашиевъ, Поповъ (Димитръ) и Митровъ, всички на единъ мѣсець.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Маиоръ Баронъ Каульбарсъ.

Отъ Върховний Кассационенъ Сждъ.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 5.

г. София, 5 юний 1882 година.

Върховний Кассационенъ Сждъ въ общото си събрание на петий юний хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: председателъ Порфирий Х. Стаматовъ, подпредседателъ Христо Д. Павловъ, членове: Гаврилъ А. Моравеновъ и Николай С. Стойчовъ, при секретарьтъ Найдень А. Беневъ и въ присѣдствието на помощникъ прокурора Антоний Т. Теохаровъ, слуша частната жалба на Адвокатина Василий Мишайковъ, повѣренникъ на Рускоподданный Николай Василиевичъ Каленский, срѣщу опредѣлението на Софийский апелативенъ сждъ отъ 15-й мартъ 1882 година.

Обстоятелствата на дѣлото сж слѣдующитѣ: Русский подданныкъ Николай В. Каленский подалъ въ Софийский окръженъ сждъ прошение отъ 20-й януарий 1882 год. въ което излага слѣдующето: на 28 май 1881 год. слѣдъ провѣряването на паритѣ, които били оставени въ Русчукското окръжно ковчезничество въ количество 5426 рубли сребърни отъ комиссията за продаването казионни конье, председателъ на която билъ Николай В. Каленский, бивший подполковникъ въ Българската военна служба, казалъ се недостатъкъ отъ 2000 (двѣ хиляди рубли) сиречь паритѣ излѣзли въ количеството само 3426 рубли при всичко, че сжджка, въ който се съхранявали паритѣ не е билъ вземънъ, изъ ковчезничеството отъ никой. — Тогава бивший подполковникъ Н. В. Каленский внесълъ недостатъцитѣ 2000 рубли додѣ ще се направи слѣдствието и се издири виновникътъ. Сега като се свърши предварителното дирение по това дѣло и като не се указа никаква небрежност или не внимание отъ страна на комиссията, и главното, като Военното Министерство удържава 2000 рубли, пари на Н. В. Каленский, послѣдния молилъ Софийский окр. сждъ, да повика Военный Министръ Генералъ Владимиръ В. Крилова въ назначений отъ сжда день по това дѣло и да го осжди да повърне нему горѣказаннитѣ пари 2000 рубли. — Софийский окръженъ сждъ, въ общото си събрание на 1-й февруарий 1882 год. като е взелъ предъ

видъ, че истецътъ подполковникъ, Каленский възбудилъ граждански искъ, като длъжно лице по военното вѣдомство и срѣщу лице или учрѣждение, пакъ отъ сждето вѣдомство; че спорътъ подигнатъ отъ г-нъ Каленский е споръ възникналъ отъ служебнитѣ обязанности (по дѣламъ служби), че всичкитѣ подобни спорове се разрѣшаватъ отъ административната надлѣжна власть и учрѣждение по опредѣления за това порядокъ по закона; че възбуденото отъ г-нъ Каленский дѣло, както по рода, тъй сждо и по лицата и учрѣжденията, мѣжду които е заведено, излиза отъ компетентността на общитѣ граждански сждилища, че ако да се приело даже дѣлото да е възбудено отъ г-нъ подполковника Каленский срѣщу г-нъ Генералъ Криловъ, като отъ частни лица, то и въ такъвъ случай дѣлото пакъ не е подсждно на Софийский окръженъ сждъ, тъй като и двѣтѣ сж руски подданны и съгласно капитуляциитѣ излизатъ отъ юрисдикцията на мѣстнитѣ закони и най сетнѣ, като взелъ предъ видъ заключението на прокурора „дѣлото да се прекрати, като неподсждно на тукашнитѣ сждилища“, съгласно съ статии 88, 94, 96, 235 п. I и 237 п. I отъ Вр. Сжд. Правила опредѣлилъ: Да се закрие и прекрати гражданското дѣло No. 10, възбудено отъ Русский подданныкъ Каленский срѣщу Военный Министръ Генералъ Владимиръ В. Криловъ. Незадоволенъ отъ това опредѣление, Каленский, чрезъ повѣренникътъ си Василий Т. Мишайковъ, подалъ частна жалба въ Софийский апелативенъ сждъ, който въ сждебното си засѣдание 15 мартъ 1882 г. като взелъ предъ видъ: 1) че прошеието първоначално е подадено отъ Н. В. Каленский Русски подданныкъ като частно лице; 2) че въ първоначалното си прошение Н. В. Каленский изрично казва: да се извика Военный Министръ Генералъ Владимиръ В. Криловъ и да се осжди да му повърне 2000 рубли; 3) че въ първоначалното прошение самичкъ Н. В. Каленский казва, че въпроснитѣ 2000 рубли задържани отъ Военното Министерство, сиречь на распорѣжданieto на Военното Министерство, което не подлѣжи на разглежданieto на гражданскитѣ сждествуещи сждилища; 4) че подобното распорѣждане на Военното Министерство или на Военный Министръ е чисто дисциплинарно служебно, неподлѣжаще на гражданския сждъ; 5) че мѣжду Н. В. Каленский и Генералъ Владимиръ В. Криловъ никакви частни граждански отношения не се оказватъ, за които Н. В. Каленский можалъ би да подигне гражданския искъ лично противъ Военный Министръ Генералъ Владимиръ В. Криловъ, но и въ този случай не като противъ Военный Министръ, а просто противъ Генералъ Владимира В. Крилова, който искъ слѣдваше да се разгледва въ подобенъ случай отъ Русското Консулство; 6) че искътъ, подигнатъ отъ Николай В. Каленский, е произлѣзалъ отъ чисто служебни обязанности, отъ врѣмето когато Николай В. Каленский е билъ като председателъ на комиссията за продаването на казионни конье; 7) че Николай В. Каленский, като казва че Военното Министерство е задържало въпроснитѣ 2000 рубли, а тегли подъ отговорностъ и прави искъ лично противъ Военный Министръ Генералъ Владимиръ В. Криловъ и моли Софийский окръженъ сждъ, щото да го осжди лично да му повърне 2000 рубли, слѣдователно и въ дадения случай искътъ е подигнатъ неправилно противъ Военный Министръ Генералъ Владимиръ В. Криловъ; 8) като взелъ предъ видъ всичкото изложено въ мотивитѣ, съ които се ржководилъ окръжния сждъ при издаването опредѣлението си, — съгласно съ статии 88, 96, 237 п. I, 320 и 982 отъ Вр. Сжд. Правила и заключението на прокурора — потвърдилъ на пѣлно опредѣлението на Софийский окръженъ сждъ отъ 1-й февруарий 1882 год. No. 71. Срѣщу опредѣлението на Софийский апелативенъ сждъ, Василий Т. Мишайковъ, повѣренникъ на Каленский, подава частна жалба въ Върховний Кассационенъ Сждъ, въ която, — като оборва опредѣлението на Софийский апелативний сждъ, моли: да се отмѣни опредѣлението на апелативенъ сждъ и да се предпие на подлѣжация сждъ да разгледа това дѣло по сждество. — Председателътъ на Върховния Кассационенъ Сждъ като съгледалъ, че разрѣшението на частната жалба на В. Т. Мишайковъ е свързано съ разрѣшението на общия въпросъ върху възнаграждението за врѣдъ и

загуби причинени отъ неправилнитѣ дѣйствия и распорѣждания на длѣжностнитѣ лица въобще. предложи, възъ основание 64. чл. пун. 2) отъ съдоустройството, на общото събрание за разрѣшение слѣдующитѣ три въпроси: 1) възможно ли е споредъ дѣйствующитѣ въ Княжеството закони, искове върху възнаграждението за вредъ и загуби, причинени отъ неправилнитѣ дѣйствия и распорѣждания на длѣжностнитѣ лица въобще, да се предавяватъ *направо* въ съдилищата, безъ предварително разрѣшение основанието на искътъ отъ надлѣжната власть? 2) компетентни ли сѣ съществуващитѣ, спорѣдъ съдоустройството, съдилища за разрѣшение на подобни искове? и 3) по какъвъ редъ се разрѣшаватъ тѣзи искове?

За разрѣшение на изложенитѣ въпроси Върховний Кассационенъ Съдъ, слѣдъ като ислуша заключението на прокурора, взе въ съображение:

По първия въпросъ; 1) въобще съществуваатъ два начина върху възискание възнаграждението отъ длѣжностнитѣ лица: *углавний* — въ случаитѣ. когато вредътъ и загубитѣ се причиняватъ съ престѣпни дѣяния, сиречь когато въ основанието на неправилнитѣ дѣйствия на длѣжностнитѣ лица се забѣлѣжаватъ користни или други лични побуждения, и *гражданскій*, когато дѣянието, съ което се причинява вредъ и загуби, нѣма углавенъ характеръ сиречь, когато се причиняватъ вредъ и загуби отъ немарливостъ, неосторожностъ, бавностъ и въобще отъ други причини, произлѣзли отъ неправилното разумѣвание отъ длѣжностното лице обязанности си при изпълнението възложената върху му отъ законътъ служба; 2) споредъ Европейскитѣ законодателства въобще, длѣжностнитѣ лица за причиняване отъ тѣхъ вредъ и загуби на частни лица, при изпълнението на обязанности имъ по службата, не се привличатъ *направо* къмъ отговорностъ или по-правилно: не се дава право на потърпѣвшитѣ вредъ и загуби отъ неправилнитѣ дѣйствия на длѣжностнитѣ лица — да представятъ исковетѣ си въ обикновеннитѣ съдилища, а подобни искове се разрѣшаватъ или отъ особни *административни съдилища* както е било у насъ, въ Княжеството, споредъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила до дѣйствието на новото съдоустройство, утвърдено на 25 май 1880 година (907, 908, 909, 918, 919, 920 и 915 ст. п. 2 и 3 отъ Вр. Съдебни Правила), или отъ *смѣсени съдилища*, сиречь, отъ обикновеннитѣ съдилища, въ които зематъ участие за разрѣшението на подобни искове и длѣжностни лица отъ административното вѣдомство (1316—1330 статии отъ Русското гражданско съдопроизводство); 3) искове за вредъ и загуби, причинени отъ *частно лице*, лесно се разрѣшаватъ: тука е достаточо да се *констатира самото дѣйствие*, което е причинило вредъ и загуби и да се опредѣли спорѣдъ закона възисканието; при разрѣшаванието на подобни искове не може да има мѣсто конфликтъ (стѣлкновение) съ администрацията, съ заповѣдитѣ на висшата власть; частното лице е дѣйствувало *отъ себе си, отъ своето име, въ свойтъ интересъ*; тука *препирнята е мѣжду частнитѣ интереси*. Съвсѣмъ другояче се представлява въпросътъ когато стѣлкновението, препирнята е мѣжду частно лице, съ неговитѣ си интересъ, и мѣжду длѣжностното лице, което дѣйствува при изпълнение на службата си, *въ името на държавнитѣ интересъ или на обществената полза*. Въ дадениятъ случай не може да се каже, че длѣжностното лице безъ друго отговаря съ имотътъ си за всѣко едно нарушение интереситѣ на частно лице; тука се ражда въпросъ: *въ границитѣ ли на своето право е дѣйствувало длѣжностното лице* относително интереситѣ на частното лице, или въ границитѣ на държавното публичното право, като органъ на властта въобще, като пазачъ на държавенъ интересъ, на общественна полза; 4) не е възможно да се предоставя разрѣшаванието на подобни въпроси *направо* и *исключително* на съдебната власть: съдътъ ще стане, ако да се приеме такъво начало, господствующа, контролирующа власть, нѣщо което не е съгласно съ приетия у насъ отъ органическия законъ принципъ за раздѣленieto съдебната власть отъ изпълнителната, административната (Конституция чл. 12 и 13); 5) правата и длѣжноститѣ на административнитѣ учрѣждения, сега за сега у насъ, при нѣмание закони, при нѣмание правилници

върху пространното опредѣление за дѣятелността, имъ сѣ много неопредѣлени, а това е причина, че въ много случаи административнитѣ чиновници се намиратъ въ необходимостъ да дѣйствуватъ *не само спорѣдъ законитѣ а спорѣдъ писменни отъ висшата власть наставления и дору по словесни заповѣди на непосредственното началство*. — 6) не подлѣжи на съмнѣние, че никакво административно началство нѣма право да дава на подчиненитѣ си лица наставления и словесни заповѣди за да извършѣтъ такива дѣйствия, които не се допроцаватъ отъ законътъ или които причиняватъ вредъ и загуби на частно лице. За това за да дѣйствува всѣко едно длѣжностно лице отъ административното вѣдомство въ предѣлитѣ на законността и да направи не самото распорѣждания противозаконни, но и да не упълномощава подчиненитѣ си лица на распорѣждания, които въ какво годѣ нарушаватъ правата на частни лица — *потрѣбно е всичкитѣ распорѣждания на административнитѣ учрѣждения да подлѣжатъ на разглѣждане отъ компетентна власть по молба на частнитѣ лица*, правата на които съ незаконнитѣ распорѣждания се нарушаватъ. За да бѣде такова разглѣждане безпристрастно и за да доведе до справедливо разрѣшение, необходимо е да се предостави това разглѣждане не на самото административно началство по предписание или наставление на когото е дѣйствувало административното лице и което за туй не може да бѣде съдия въ своето си дѣло, а на едно друго, по високо отъ административното началство стояще учрѣжение, което би можало да разглѣда жалбата съ пълно безпристрастие и съ пълно знание свойството на даденото отъ административното лице распорѣждане. Само при подобенъ рѣдъ може да се очаква, че частнитѣ лица ще бѣдѣтъ предпазени отъ нарушение на тѣхнитѣ граждански правдини, а административнитѣ власти ще дѣйствуватъ въ предѣлитѣ на законността, отъ което администрацията не само, че не ще да намали знанчието си въ обществото и не ще да падне, а на противъ ще се възвиши, защото *отъ нея ще бѣде отстранено всѣко обвинение въ произволъ*; 7) спорѣдъ законътъ, утвърденъ отъ Негово Височество Князьтъ на 14 септември 1881 год. Държавний Съвѣтъ е такова учрѣждение, което мѣжду другитѣ си високи атрибуции има право да *разглѣдва оплаквания отъ частни лица* противъ неправилнитѣ дѣйствия отъ страна на висшитѣ административни власти мѣжду които се разумѣватъ и Министритѣ (уставъ на Държавний Съвѣтъ чл. 19 п. 6 и Вжтрѣшний Правилникъ на Държавний Съвѣтъ чл. 55); 8) всяко едно престѣпно дѣяние на длѣжностно лице, извършено спрямо частно лице, може да има като послѣдствие вредъ и загуби причинени на частното лице. Спорѣдъ дѣйствующитѣ въ Княжеството закони, подобни граждански искове сега, съ унищожението на административнитѣ съдилища (823 и 815 ст. п. 2 Врѣм. Съдебни Правила), се разрѣшаватъ отъ обикновеннитѣ съдилища (3, 7 чл. отъ допълнението къмъ Врѣм. Съдебни Правил). Но преди да се разрѣшѣтъ подобни Граждански искове изискува се постановление отъ надлежната власть, за предавание подъ съдъ обвиняемото длѣжностно лице. Спорѣдъ 19 чл. п. ж отъ устава на Държавний Съвѣтъ и 56—64, предавание на съдъ длѣжностнитѣ лица по административното вѣдомство, които се назначаватъ съ Княжески указъ, принадлежи на Държавния Съвѣтъ по общето му събрание. Ако на Държавний Съвѣтъ се предоставя разрѣшението на частно лице да предави граждански искъ за причинени отъ длѣжностни лица вреди и загуби произлѣзли отъ престѣпно дѣяние, то, разумѣва се само тази висша въ Държавата власть може да разрѣшава на частно лице да предавява и искове за вредъ и загуби причинени отъ длѣжностнитѣ лица, по немарливостъ, неосторожностъ, бавностъ и въобще по други причини, безъ престѣпенъ характеръ; 10) при предавението на подобни искове има два съществени за разрѣшение въпроси: първия. — *Да ли длѣжностното лице което е причинило вредъ и загуби на частно лице при изпълнение на службата е дѣйствувало спорѣдъ законитѣ и правилницитѣ, или произволно, и дали даденитѣ му отъ висшата административна власть писменни наставления и словесни заповѣди отъ началството му сѣ законни или не, и втория — какъвъ именно вредъ и загуби сѣ причинени*

на частното лице съ неправилнитѣ дѣйствия на длъжностното лице. Първия въпросъ е *основанието на искъ* и подлѣжи на разрѣшение отъ Държавний Съвѣтъ (19 чл. п. о отъ устава на Държавний Съвѣтъ), а втория въпросъ е съществуването на вредътъ и загубитѣ и *размѣрѣтъ на искътъ*, който подлежи на разрѣшение отъ обикновенитѣ сѣдилища; 11) разрѣшението на подобни искове е свързано съ *гражданскитѣ правдини*, както на длъжностното лице, тъй и на частното лице, слѣдователно, това разрѣшение, за да дава пълна гаранция на еднитѣ и другитѣ, може и трѣбва да бѣде представено само на такова високо учреждение, каквото е спорѣдъ законитѣ Държавний Съвѣтъ, който мѣжду другитѣ правдини има право да *контролира* висшитѣ административни власти (уставъ на Държавний Съвѣтъ чл. 19 п. о); 12) сѣдитѣ, прокуроритѣ и секретаритѣ при Върховний Кассационенъ Сѣдъ, спорѣдъ 4 чл. отъ допъл. къмъ Врѣм. Сѣдебни Правила, се предаватъ подъ сѣдъ отъ Върховний Кассац. Сѣдъ, а другитѣ лица спорѣдъ 4, 5 членове отъ същото допълнение отъ Апеллативний Сѣдъ. Но тъй като тѣзи сѣдилища могатъ да взематъ участие въ разрѣшението и на размѣрѣтъ на исковѣтъ, които разумѣва се, ще се извършва отъ гражданското отдѣление, то основанието на тѣзи искове, естествено ще подлѣжи на разрѣшението на углавното отдѣление на Апеллативния и Върховния Кассационенъ Сѣдъ.

Ръководимъ отъ горѣизложенитѣ по този въпросъ съображения, Върховний Кассационенъ Сѣдъ признава: 1) искове върху възнаграждението за вредъ и загуби, причинени отъ неправилнитѣ дѣйствия и распорѣждания, *безъ углавенъ характеръ*, на длъжностнитѣ лица по административното вѣдомство, подлѣжатъ на предварително разрѣшение отъ Държавний Съвѣтъ, сирѣчь — основанието на искътъ: *да ли длъжностното лице, което е причинило вредъ и загуби на частно лице при изпълнение на службата е дѣйствувало спорѣдъ законитѣ и правилницитѣ или произволно, и да ли даденитѣ му отъ висшата административна власть писменни наставления и словеснитѣ заповѣди отъ началството му сѣ законни или не, — се разрѣшава окончателно* отъ Държавния Съвѣтъ, и 2) подобни искове върху длъжностнитѣ лица по сѣдебното вѣдомство се разрѣшаватъ също окончателно или отъ Върховний Кассационенъ Сѣдъ, ако въпросътъ е за сѣдии, прокурори и секретари при Върховний Кассационенъ Сѣдъ, или отъ Апеллативний Сѣдъ, ако въпросътъ е за другитѣ състоящи при сѣдилищата длъжностни лица.

По втория въпросъ: 1) административнитѣ сѣдилища, които бѣхж, спорѣдъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила (915 п. 3 и 916 и 918), опълномощени да разрѣшаватъ подобни искове — сѣ уничтожени съ новото сѣдоустройство, утвърдено на 25 май 1880 год. (чл. 1—5); 2) обикновенитѣ сѣдилища сѣ компетентни да разрѣшаватъ съществуването на какъвъ-годѣ вредъ и загуби, а тъй също и размѣрѣтъ имъ; 3) щомъ основанието на искътъ ще бѣде разрѣшено въ положителенъ смисълъ, то не ще да има никакви законни спѣнки за да се предявятъ подобни искове въ надлѣжното, спорѣдъ цѣната на искътъ, сѣдилище; 4) безусловно е началото, че всекъму трѣбва да се даде пълна възможность и срѣдства да възстанови нарушеното си отъ когото и да е право, слѣдователно, и за разрѣшението на подобни искове трѣбва да се посочатъ на онеправданитѣ лица компетентнитѣ сѣдилища, защото *противното* ще бѣде отрицание въ правосъдието (*deni de justice*). Като има предъ видъ горѣизложеното Върховний Кассационенъ Сѣдъ признава: подобни искове, слѣдъ разрѣшение отъ компетентна власть на основанието имъ въ положителенъ смисълъ, могатъ да се предявяватъ отъ заинтересуваното частно лице въ надлѣжното спорѣдъ цѣната на искътъ сѣдилище.

По третия въпросъ: безспорно и несумнѣнно е, че подобни искове, като граждански искове могатъ и трѣбва да се разрѣшаватъ отъ обикновенитѣ сѣдилища на основание на съществуващитѣ въ Княжеството процессуални и материални граждански закони, безъ всекакво ограничение и исклучение, сирѣчь, ищецътъ и отвѣтникътъ се ползватъ съ всичкитѣ правдини на сѣдебната защита и съ общия редъ за разрѣшаване на гражданскитѣ дѣла.

Възъ основание на всичкото горѣизложено, Върховний Кассационенъ Сѣдъ опредѣлява: 1) частната жалба на Василий Мишайковъ, повѣренникъ на Николай В. Каленский, да се предаде за разрѣшение на гражданското отдѣление на Върховний Кассационенъ Сѣдъ, и 2) преписъ отъ станалото опредѣление да се съобщи, за да се обнародва за общо свѣдение, Господину Министру на Правосъдието.

На първообразното подписаха: председателъ Порфирій Х. Стаматовъ, подпредседателъ Х. Д. Павловъ, членове: Г. А. Моравеновъ и Н. С. Стойчовъ, приподписалъ секретаръ Н. Беневъ. Първий преписъ завѣрилъ председателъ П. Х. Стаматовъ и помощникъ секретаря П. Г. Крайовский.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ Държавния Съвѣтъ.

Р ѣ ш е н и я.

(Продължение)

Засѣдание LXXX отъ 12 Юния т. г.

Прѣдмѣти:

1) Ходайтаството на гражданското медицинско управление за назначаването въ Орхание единъ окръженъ лѣкаръ и откриването на една третокласна болница. По поводъ на това прѣгледа се отношението отъ гражданското медицинско управление отъ 10 Юния т. г. подъ No. 1261 и дневникътъ на Медицинския Съвѣтъ отъ 6 Марта 1881 год. подъ No. 25. Отъ тая прѣписка се види, че по заповѣдъ отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, да се съкрати числото на болницитѣ въ Княжеството и съгласно съ рѣшението на Медицинския Съвѣтъ отъ 6 Марта 1881 год., затвориле се три болници третокласни, мѣжду които и Орханийската. Орханийскитѣ окръгъ по необходимостъ билъ присъединенъ на Софийския лѣчебенъ окръгъ; но поради голѣмината на послѣдния, окръжний лѣкаръ билъ заетъ по-вече въ него, така щото населението отъ Орханийския окръгъ не могло да се ползува отъ лѣкарски съвѣти поне случайно. По тая причина Медицинското управление било принудено да прикомандирова съсѣдния Ловчански окръженъ лѣкаръ да извършва поне сѣдебната и полицейскитѣ медицински длъжности. При все това населението нѣколко пѣти, както и мѣстната администрация ходатайствувале да имъ се назначи окръженъ лѣкаръ.

Медицинския Съвѣтъ въ засѣданието си отъ 25 Февруария т. г., като взелъ въ внимание горѣприведенитѣ причини, а така също и нуждата за горското население около Златица, Етрополе и Тетевенъ, — рѣшило да се назначи единъ лѣкаръ, който да ползува населението отъ Орханийския окръгъ и отъ 2-тѣ означени околии, като избере за мѣстопрѣбиване Етрополе или Тетевенъ, гдѣто намѣри за по-сгодно, и същеврѣменно се отвори отъ ново една третокласна т. е съ 15 кревети болница съ нейния щатъ. Съдържанието на тая болница щѣло да възлиза до 13,375 лева. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ: 1) че споредъ новото териториялно дѣление на Княжеството Орханийското окръжие се разкѣсва на нѣколко части, които влизатъ въ съсѣднитѣ окръжия и 2) че за сега нуждата отъ медицинска помощъ за горското население около Златица, Етрополе и Тетевенъ ще може да се удовлетворява чрѣзъ командирването въ извънредни случаи на лѣкаръ отъ другитѣ окръжия, по вишегласие рѣши:

Да се отговори въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, че Съвѣтътъ не вижда нужда да назначава окръженъ лѣкаръ за Орхание, а още по-малко да се открива окръжна болница, която ще потрѣбва подиръ малко изново да се закрие.

2) Ходатайството на Софийското градско общинско управление да му се разрѣши продаването на нѣкои градски мѣста. Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла съ отношението си отъ 10 Юния подъ No. 4830 прѣпраща въ Съвѣта прѣписъ отъ постановлението на рѣченото общинско управление отъ 27 Маия т. г., което управление, като имало прѣдъ видъ: 1) нѣманьето на особна статия въ тѣжгодишния бюджетъ за посрѣщанье расхода по експроприациитѣ за благоустройството и регулираньето на градскитѣ улици и 2) нуждата, която ежедневно се показва за посрѣщанье същия той расходъ, постановило:

I. Да се продадѣтъ 17-тѣхъ участъци празни мѣста на аукционенъ търгъ съ готови пари и

II. Да се ходатайствува чрѣзъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за утвърдението на това постановление отъ Държавния

Съвѣтъ. Като се взе прѣдъ видъ, че съ просимото разрѣшение за продажба не само ще се посрѣщне важенъ единъ расходъ по експроприацията за регулирането улицитѣ, но ще се украси града съ още единъ кварталъ отъ нови здания, Съвѣтътъ, прие:

Да се разрѣши на Софийското общинско управление да продаде съгласно съ постановлението си, 17-тѣ участъци въ св. Софийската махала, означени въ проекта му подъ No. No 11—27 включително.

3) Прошението отъ Хюсейнъ Хюсни ефенди изъ гр. София. Просителътъ казва, че Софийскій мирови съдия съ рѣшението си отъ 8 Юлия 1881 година го осъдилъ на основание на единъ контрактъ, за да прѣдаде въ распоредането на адвоката Г. Ив. Кършовски една фурна и освѣнъ това да плати обезщетение по 10 франка на день. Слѣдъ това той подалъ жалба на прокурора при Софийския окръженъ съдъ, въ която изложилъ злоупотрѣбленията направени отъ г. Кършовски. Прокурорътъ прѣдложилъ на съда да въспре изпълнението на поменъното рѣшение. Това прѣдложение подъ No. 252 отъ 15 Януария т. г. било испратено отъ съда да мировия съдия за изпълнение, като била съобщена работата и на полицията, която не могла да се съобрази съ това съобщение, понеже една частъ отъ рѣшението била вече изпълнена и по това изпълнение билъ съставенъ протоколъ и прѣдставенъ на мировия съдия. Така и втората частъ на рѣшението била изпълнена отъ г. Кършовски, който получилъ 330 лева глоба и 50 рубли наемъ, като въ сщото врѣме отъ неговото съгласие зависяло да се пуска другъ наемачъ. На 29 Априлия т. г. мировия съдия, безъ да обърне внимание върху съобщението да не привождатъ въ изпълнение рѣшението на гражданското дѣло, по което просителътъ заявилъ углавно прѣслѣдванье, издалъ новъ изпълнителенъ листъ, за да се приведе въ изпълнение рѣшението му по цѣлия си обемъ, т. е. просителътъ да прѣдаде фурната и да плати глоба по 10 лева на день отъ деня, за който е постановено рѣшението. Съ тоя изпълнителенъ листъ съдебний приставъ Каранфиловичъ наложилъ запоръ върху находящия се въ градското управление капиталъ на просителя, като назначилъ и срокъ за изпълнението му 12 Маия тек. год. По ходатайството на просителя изпълнението не послѣдвало и било приостановено отъ г. мировия съдия, който обаче, слѣдъ нееднократнитѣ отъ послѣ заявления отъ просителя да съобщи на пристава да отмѣни всички дѣйствиия по рѣчения изпълнителенъ листъ, подъ различни оговорки, не рачилъ да поправи упущението по службата си. Просителътъ моли Държавния Съвѣтъ да направи за тоя случай нужнитѣ распоредания. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че дѣлото, противъ което се оплаква просителътъ, се отнася до съдилищата, едногласно рѣши:

Прошението на Хюсейнъ-Хюсни ефенди да се остави безъ послѣствие.

(Слѣдва)

Извлѣчение отъ рапорта на Шумненския окр. управителъ отъ 25 септемврий настоящата година подъ № 4764.

На 22 септемврий презъ нощта 4 разбойници се появили мѣжду селата Куванджиларъ и Кюсе-къой, Османъ-Пазарска околия, и ограбили трима кираджии.

За прѣслѣдванieto на разбойницитѣ се взели на врѣме нуждитѣ мѣрки.

Извлѣчение отъ рапорта на Шумненския окр. управителъ отъ 27 септемврий настоящата година подъ № 4837.

Слѣдъ като се докаралъ въ Османъ Пазарското околийско управление убития отъ разбойницитѣ, които на 15 септемврий нападнѣли караула въ с. Палазаръ, и като се прегледалъ добрѣ, узнало се, че той билъ жителъ на с. Дуванларъ, Османъ-Пазарска околия, и че денемъ ходилъ по работа, а нощемъ разбойничествувалъ.

Отъ избѣгалитѣ двама другари на убития разбойникъ едина се хванѣлъ, а освѣнъ това хванѣли се още двѣ подозрителни лица.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хаваясъ“.)

Пеца, 29 септемврий. Въ засѣданието на депутатската камара г. Тисца въ отговоръ на едно запитване

върху работитѣ въ Пресбургъ заявилъ, че той никога нѣма да допусне насилия. Послѣднитѣ приключения даватъ причина да се мисли, че движението противъ Евреитѣ се види да е предшественика на едно социалистическо движение.

Г. Тисца казва че той има довѣрие въ вѣротърпимостта и праводушието на народа въ Унгария.

Лондонъ, 1 октомврий. На единъ банкетъ въ Ливерполъ Лордъ-Нортброокъ наново исказва увѣрения за безинтересността на английската политика. Но тази безинтересностъ не отива чакъ до тамъ, дѣто да позволи на Египетъ отново да испадне въ анархията.

Англия отхвърля исключителното господарствование надъ Суезкий каналъ, но иска, щото канала да бѣде всякога отворенъ за Английскитѣ военни кораби.

Всичкитѣ сили сж задоволни отъ увѣренията на Англия.

Цариградъ, 1 октомврий. Турска флота, състояща отъ два бронени кораба и три корветти, ще замине наскоро за да отиде да крейсира по Сирийскитѣ брѣгове. Тя нѣма да отиде и въ Червеното море.

Портата ще отговори твърдѣ радушно на послѣдната нота отъ Лордъ Дюфферинъ относително испразднованието на Египетъ.

Видинъ, 2 октомврий. Снощи въ 9 часа Кралъ Миланъ пристигнѣ въ Видинъ на кораба „Истокъ“. Н. Вел. се прие съ акламации отъ населението, което, при всичко че бѣше кжсно, чакаше — пристиганъето на Сърбскій кралъ.

Букурещъ, 2 октомврий. Г. Мороени, румжнскій министръ въ Римъ, се назначи за такъвъ въ Цариградъ. Г. Милитинео, сегашний въ Брюкселъ, се назначава за въ Бѣлградъ, а г. Вареску бивши, въ Бѣлградъ, се назначава за въ Брукселъ.

Бернъ, 2 октомврий. Съюзний съвѣтъ запрети наборитѣ за египетската жандармерия.

Пеца, 3 октомврий. Въ депутатската камара, като отговаря на едно запитване отъ г. Рохонези, относително нѣкакви злоупотрѣбления въ министерството на пѣтищата за съобщенията, г. Тисца даде подробни разяснение върху съдебното слѣдствие, което било направено и отъ което излазя, че никакво подозрѣние не може да съществува ни противъ одного отъ служащитѣ въ това министерство. Г. Рохонези обяви че той не е задоволенъ отъ отговора на министра, но че камарата зема това разяснение предъ видъ.

Г. Тисца извѣсти че на скоро ще представи една конвенция съ Staatsbahn.

Русчукъ, 2 октомврий. Н. Вел. Кралъ Миланъ пристигнѣ по пладнѣ въ Русчукъ. Краля биде приетъ на пристанището отъ Н. Височество Българскій Князь. Двамата Господари се пригърнѣхъ посрѣдъ френетически ура и акламации отъ народа и войската. Н. Височество Князь Александръ представи на Н. Величество Краля Българскитѣ Министри, консулското тѣло, Духовнитѣ началници, и гражданскитѣ и военни власти. Послѣ това представление поднесе се хлѣбъ и соль на Негово Величество и Русчукскій митрополитъ произнесе слово за искреннитѣ братственни чувства, които въодушевляватъ двата славянски народи на Югъ. Сърбскій Кралъ отговори въ сщтата смисль. Голѣмо множество жители изъ Видинъ, Ломъ-Паланска и Свищовъ дойдоха съ нарочно за тоя случай наети кораби.

Пеца, 2 октомврий. Официалний вѣстникъ обнародва назначението на г. Романи за мининтръ на пѣтищата за съобщенията и г. Сцешена за министръ на търговията.

Берлинъ, 4. октомврий. Назначението на г. Хацфелда за държавенъ секретаръ въ министерството на външнитѣ дѣла и за министръ на Пруссия и на г. Радовича за посланникъ въ Цариградъ се потвърдяватъ.

Увѣряватъ че Баронъ де Бринкенъ ще отиде отъ Веимаръ въ Атина, г. Алвенслебенъ отъ Дармщадъ въ Хага и г. де Буловъ отъ Щудгардъ въ Бернъ.

Отъ медицинското управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2080.

Медицинското управление извѣстява за всеобщо знание, че на 15 октомврий н. год. преди пладнѣ отъ 9—12 часа; ще стане продажба на разни нѣща, които се намиратъ въ болничния складъ Гюль-Джамия.

Главенъ врачъ: Д. Молловъ.
Секретарь: А. Мановъ.

Отъ Свищовскій прокурорскій надзоръ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 491.

На 21 августъ н. г. часа около 6 вечеръ е избѣгнало задържанното при Свищовското полицейско управление лице, което прѣпоржчало себе си за Петъръ Поповъ, Черногорецъ. Той притѣжава Италиански, Нѣмски паспорти и полицейски билетъ за свободно живѣяние въ г. Варшава, всички на име Иованъ Маришъ; бѣлѣзитѣ на това лице сж слѣдующитѣ: коса руса, очи свѣтло-сини, има брадичка руса, линията на овала на лицето малко искривена въ дѣсната си страна. Растъ високъ. Облеченъ въ чернъ черокъ (рединготъ) свѣтло-пепеливи панталони, плавена жълта палария, ниска, съ прави поли обвита съ широка черна лента; на черната си широка вратовръска има иглянка съ свѣтло бронзо изображение на глава отъ конь; говори преимущественно Руски съ Сърбско произношение; знае Француски, Нѣмски и Английски язици.

Умоляватъ се, прочее, всички граждански военни власти за уловяване на означенното тукъ лице, а частнитѣ лица въобще, които би знаели настоящето прѣбивание на поменнѣното лице, се задължаватъ подъ страхъ на наказание, прѣдвидено въ чл.: 158 отъ Отоманския Наказат. Кодексъ, незабавно да извѣстяватъ на най-близнитѣ полицейски власти за прѣслѣдване и хващанieto на речения Иованъ Маришъ.

Въ сжщото врѣме се обявява че означения Иованъ Маришъ може да се прѣпоржча и съ Американския си паспортъ на име Петъръ Поповъ и съ отдѣлни писма на Руски и Фран. языкъ на сжщото име и като руски правителственъ агентъ.

г. Свищовъ 9 септемврий 1882 год.

Прокуроръ: Юркѣевичъ.
Секретарь: В. И. Поповъ.

2—(1303)—3

Софийскій окр. управ. свѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2259.

Софийскій окръжний управителенъ свѣтъ, съ настоящето си извѣстява интересующитѣ се, че на 15 октомврий по два часътъ подиръ обѣдъ въ помѣщенieto на Софийскій окръженъ свѣтъ ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата материялъ отъ полусрутената Кябе-джамия находяща се въ Язджийската махала.

Желающитѣ да се търгуватъ трѣбва да се прѣдставятъ на урѣченийтъ денъ въ канцеларията на свѣта.

г. София 1 октомврий 1882 год.

Председателъ: С. П. Величковъ.
Секретарь: Г. В. Райновъ.

1—(1379)—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1640.

На 15-ий идущаго октомврий часътъ отъ 2 до 4 сл. пл. въ канцеларията на Свищовскій окръжний свѣтъ ще се произведе публиченъ търгъ за продаване приблизително

слѣдующето количество храни (тъзгодишно произведение):

жито	оки.	38786
ячмикъ	„	24230
ржжъ	„	4750
овесъ	„	5824

Желающитѣ да купятъ тия храни, умоляватъ се да се явятъ на означеното мѣсто и врѣме за да наддаватъ, а по рано въ присѣтственитѣ дни и опредѣленитѣ за занятие часове да видятъ условията на продажбата и мостритѣ на хранитѣ.

г. Свищовъ 30 септемврий 1882 год.

Председателъ: Ив. Н. Халачовъ.

Чл. Секретарь: Божиновъ.

1—(1386)—1

Отъ Софийскій болниченъ свѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 6237.

На 5 ноемврий т. г. въ Софийскій окръжний управителний свѣтъ подиръ пладнѣ часа отъ 12 до 3 ще стане търгъ съ намаляване за доставяние продоволствие за болнитѣ въ Соф. I-во классна болница за идущата 1883 год.

Председателъ: Д-ръ Г. Браделъ.
за Секретарь: В. Чедаровъ.

1—(1393)—4

Свищовскій окр. упр. свѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

Обявява се съ това, на интересующитѣ се, че на 10-й идущий, октомвр. ще се произведе публиченъ търгъ за отдаванетоъ съ наемъ за една година, вакуфскитѣ имоти въ г. Свищовъ.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да се явятъ на урѣчения денъ въ канцеларията на окр. управление, гдѣто ще се произвежда търгътъ.

Председателъ: Ив. Н. Халачовъ.
Чл. Секретарь: Божиновъ.

2—(1359)—2

Плѣвненскій окр. управит. свѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2219.

Въ село Брѣстовецъ (Плѣвненска околия) се намиратъ отъ прѣди 10 дни неизвѣстно кому принадлежачи двѣ крави: едната на 10 год. съ косъмъ сивъ безъ особенъ бѣлѣгъ и втората на 7 години съ косъмъ бѣлъ и маджаристи рога.

Това като извѣстява, свѣта призовава стопанитѣ на казанитѣ крави, да се явятъ най-късно до края на идущий мѣсець октомврий за да му се предадѣтъ.

Въ противенъ случаи, ще се продадѣтъ по установенний редъ за въ полза на държавното съкровище.

г. Плѣвненъ 27 септемврий 1882 год.

Председателъ: Мецовъ.

Чл. Секретарь: Димитровъ.

1—(1375)—1

Руссенскій окръженъ сждъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 5207.

Руссенскій окръженъ сждъ, на основание ст. 850—851 отъ Врѣм. Сжд. Правила, дири Селиманъ Пехливанъ Х. Хасановъ жителъ отъ село Балджи-Омуръ и Чолакъ Исмаилъ отъ с. Сѣново, които се обвиняватъ въ убийство и кражба.

Селимъ Пехливанъ Х. Хасановъ е на 37 години, растъ високъ, преднитѣ му два горни зѣмба рѣдки, лице кулесто джлго и възсипанчево, очи, вежди, и мустаци жълти, носъ въздълѣгъ.

Чолакъ Исмаилъ е на 35 години, растъ високъ, мустаци голѣми, джлги и възчерни

и на правата рѣчка бѣлѣгъ отъ куршимъ.

Който узнае гдѣ се намира речений обвиняемъ, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го прѣдставятъ въ горѣказанния сждъ.

Руссе, 9 септемврий 1882 год.

Председателъ: И. П. Бошковъ.

Секретарь: Д. И. Ралчовъ.

1—(1300)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5213.

Руссенскій окръженъ сждъ на основание ст. 850—851 отъ Врѣм. Сждебни Правила, дири Мехмедъ Лазъ Хасанъ Чакъроолу, жителъ отъ гр. Руссе, който се обвинява въ насилственно откарвание жената на жителя отъ сжщия градъ Адель Рюстемовъ.

Мехмедъ Лазъ Хасанъ Чакъроолу е на възраст 26 годишенъ, растъ срѣденъ, снага права, лице дългнесто, очи сини, брада нѣма, мустаци малки и жълти.

Който знае гдѣ се намира речений обвиняемъ, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказанния сждъ.

Руссе, 9 септемврий 1882 год.

Председателъ: И. П. Бошковъ.

Секретарь: Д. И. Ралчовъ.

1—1301—1.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5215.

Руссенскій окръженъ сждъ на основание ст. 850—851 отъ Вр. Сждеб. Правила, дири Патракъ-Али Мехмедовъ, жителъ отъ гр. Силистра, който се обвинява въ кражба.

Който знае гдѣ се намира речений обвиняемъ, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказанния сждъ.

Руссе, 9 септемврий 1882 год.

Председателъ: И. П. Бошковъ.

Секретарь: Д. И. Ралчовъ.

1—(1302)—1

Силистренско гр. общ. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 1156.

Силистренсквото градско общинско управление се нуждае отъ една способна акушарка за града Силистра; желающата да приеме тая длъжностъ се умоляватъ въ най-късно врѣме да си си прѣдстави условията и атестата въ управлението ни, за да се влезе немевленно въ споразумение.

Силистра, 22 септемврий 1882 год.

и. д. Кметъ: Чолаковъ.

Секретарь: Ю. Р. Икономовъ.

1—(1361)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 176.

Дирекцията на държавната классическа гимназия въ София обявява за знание, че приемнитѣ испити за тая гимназия се свършватъ на 10 настоящий октомврий, и че който отъ тия ученици, които желаятъ да постѣпятъ въ гимназията ни, не се яви до него день, нѣма да му се позволи за напѣдъ да държи испитъ.

г. София октомврий 1882 год.

Директоръ: А. К. Львовъ.

1—(1380)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

Извѣстявами на почитаемата публика, че въ маазата, находяща се подъ хотелъ София имами разни качества вина за продаване; то естъ: вино Адрианополско, Зулувско, Къркиссийско, Станимачко и Свищовско, и надѣвами се че купцитѣ ще бждѣтъ благодарни.

Янко Козмооглу.

8—(1316)—12